

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Széchenyi-utca 34-ik szám. SZELÉNYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTKAY MENYHÉRT.

Helyettes szerkesztő:

BUDAI JÓZSEF.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2-50 kor.
Egyes szám ára 14 fill.

Ki lesz a polgármester?

Vasárnap óta ez talán nem is kérdés többé.

A polgármesteri szék betöltésére nézve ugyanis vasárnap délelőtt megtörtént a döntő lépés. Városunk közéletének vezető férfiai Soltész Nagy Kálmán országgyűlési képviselő meghívása folytán *pártkülönbség nélkül, társadalmi osztályunk minden rétegéből* a városházának tanácskozási termében nagy számmal jöttek össze, hogy ennek a fontos állásnak betöltése ügyében értekezzenek. A jelen voltak egy akarattal abban állapodtak meg, hogy Miskolcz város jövő fejlődése, boldogulása és felvirágzása érdekében a polgármesteri székbe olyan férfit kell megnyerni, a ki tiszta kézzel, nagy tudással, széles látkörrel és puritán jellemmel bír. Ezt a férfit pedig Kovács Lajos megyei tiszti fő-ügyész, pártunk nagyérdemű tagjának s volt elnökének személyében találták meg, a kinek multja, köztéren való szereplése erre teljes garanciát nyújt.

Ugy értesültünk, hogy Kovács Lajos a város közönségének ezt az osztatlan bizalmát látva és tapasztalva, hajlandó elfogadni a neki följánlott polgármesteri állást. Hajlandó elfogadni *minden kikötés nélkül*; mert a nyugdíj-kérdést akként oldották meg, hogy a vármegye nyugdíjintézete átadja a városi nyugdíjintézethez azt az összeget, melyet Kovács Lajos oda befizetett; ezt a kérdést tehát a városi pénztárnak, illetve városi nyugdíjintézethez *legkisebb megterhelése nélkül* oldották meg.

A városunkban megjelenő lapok már rég óta nyugtalan hangon tárgyalják a polgármesteri állás betöltésének kérdését. Egyik a közönség közönye, a vezető személyek aluszékonysága miatt panaszkodik, a másik aknamunkát emleget. Csak mi voltunk nyugodtak. Tudtuk, hogy ez a kérdés Soltész Nagy Kálmán lemondása után azonnal a legjobb, a legmegfelelőbb mederbe jutott akkor, a midőn Kovács Lajos jelöltése szóba került. Azt is tudtuk, hogy

Kovács Lajos a jelölést elfogadja, mert hiszen új év első napján előttünk jelentette ki ezt a következő szavakkal: *„Én a közélet embere voltam eddig, az vagyok most is és az akarok maradni ezután is. Mindig odamegyek, a hová a közérdek szempontjából a közbizalom helyez”*.

Ez elég világosan és érthetően hangzik. Meg is irtuk annak idején szintén világosan és érthetően. Ezért voltunk mi is egészen nyugodtak. Nem léptünk az alap nélkül való jelölgetések terére. Hallgattunk és vártuk a további fejleményeket.

Most az ügy abba a stádiumba jutott, a hová mindenki óhajtotta. Kovács Lajos jelöltetése mellett tényleg kibontották a zászlót.

Kovács Lajos ellen városunk iparos közönsége dr. Németh Imre fiatal ügyvéd, pártunk érdemes alelnöke mellett bontotta ki a zászlót. Az ez ügyben tartott értekezletet Karla Bertalan ipar-testületi elnök hívta egybe, a hol iparos és gazdaközönségünk köréből tekintélyes számmal vettek részt.

Az értekezleten dr. Engel Arnold ügyvéd erős bírálat alá vette a mai rendszert, annak hibáit és mulasztásait s dr. Németh Imre ügyvédet ajánlotta a polgármesteri állásra. A jelen voltak hatalmas éljenzéssel fogadták a javaslatot s elhatározták, hogy a jelölés kérdésében csütörtökön, e hó 29-én délután négy órakor nagy értekezletet tartanak.

Tagadhatatlan, hogy dr. Németh Imre ügyvédben szintén meg vannak azok a képességek, melyeket a közpályán szereplő férfiakról megkívánunk. Tiszta fő, nagy tudás, munkaképesség és az alkotni vágyás nemes ambíciója ékesítik, melyek erősen kvalifikálják őt a polgármesteri állásra.

Városunk minden egyes polgárának nagy lelki öröme szolgálhat az a tudat, hogy az isteni gondviselés mindig támaszt jeles férfiakat, a kik a közpályán üresen hagyott nagyfontosságú helyeket betöltik. Most is két jeles embe-

rünk támadt, a kik méltán betölthetik azt a helyet, melyről sokan azt hitték, hogy oda alkalmas embert nem találunk. Hála istennek, mind a kettő arra termett. Pótolhatatlan ember nincsen a világon.

Polgártársaink örömét azonban egy dolog zavarja. Az ugyanis, hogy mind a két jelölt pártunknak kiváló, vezető tagja és sokan attól félnek, hogy a választási harc és küzdelem alatt olyan események fejlődhetnek, melyek pártunk kebelében a békét, a jó egyetértést megzavarhatják. Mi ettől nem félünk. A polgármester-választás nem politikai dolog. Ki-ki szavazhat arra a jelöltre, a ki neki jobban tetszik, szavazataért senkit semmiféle szemrehányás nem illethet. A választás után a győztes párt kezét nyújt a legyőzöttnek. Azután szent a béke. Hiszen azért, mert az egyik jelölt megbukik, még nem esik ki a világ kereke. Mi a választás után is egy akarattal és teljes egyetértéssel harcolhatunk hazánk függetlenségeért és szabadságáért.

A választási mozgalom ma délután határozott alakot ölt. A városi képviselők ugyanis ma, azaz május hó 28-án délután 5 órakor a városházának nagy tanácskozó termében mindannyian összegyűlnek s a jelölés ott fog megtörténni. Ott már ma délután meglátjuk, ki mellett csoportosul a többség és alkalmasint meg fogjuk tudni: *ki lesz a polgármester?*

(—t.)

Értekezlet. Soltész Nagy Kálmán városi képviselő értekezletet hívott össze május 25-én délelőtt 11 órára. Meghívott és megjelent husz—huszonöt városi képviselő. — Az elnöki széket a volt polgármester foglalta el. — Előterjesztette, hogy közeledik az az idő, midőn a polgármesteri hivatalt be kell tölteni. Városunk lakosaira nézve fontos dolog az, hogy ki legyen a polgármester. — Azért hívta tehát össze azokat, kikről tapasztalásból tudja, hogy a város érdekeit szívőkön viselik, hogy azoknak módjokban legyen előre beszélni arról,

Rosenberg Mór

női-divat-, vászon- és fehérenemű áruháza

Miskolcz, Széchenyi-u. 49. sz.

A legnagyobb választék kész női blousokban.

Mosó blousok — „ 60 kr.-tól. Szövet blousok 1 „ 20 kr.
Batiszt blousok 1 frt 20 kr. Selyem blousok 3 frt.-tól.

Nagy választék szőnyeg-, függöny- és ágyterítőkből. Kész női és férfi fehéreneműek nagy raktára.

Pontos kiszolgálást! — Olcsó árak!

hogy kit gondol olyan férfiúnak, kire nyugodtan bízhatjuk városunk sorsát, ki a meglevő alkotásokat fentartani, a szükségeseket létesíteni, szóval városunk haladását biztosítani kellő képességgel bír. — A megjelenetek egyező akarattal kijelentették, hogy bizalmok, Kovács Lajos megyei főügyészben összpontosul. — Egész élete városunk ügyei iránt folytonosan meleg érdeklődése, jelleme, tudománya és tapasztaltsága minden tekintetben megfelel azoknak a kívánalmaknak, melyekkel egy polgármesternek bírnia kell. — Ő ismeri jelen állapotunkat és törekvéseinket, tudja, mire van leginkább szükségünk és mennyit bír meg anyagi erőnk; — merész alkotásokért bizonyosan nem fogja kockára tenni a meglevőket; de nem fog elzárkózni az olyan alkotásoktól, melyek városunk haladását biztosítják. — Minthogy pedig kívánatos volna, hogy megválasztandó polgármesterünk a városi képviselői közgyűlés osztatlan bizalmával találkozzék, az értekezlet elhatározta, hogy még ezen a héten szerdán délutánra újabb értekezletre hívja össze a városi képviselői közgyűlés összes tagjait a város házában nagytermébe, hol megállapodását az értekezlet elé terjeszti. — Végül az értekezlet köszönetét fejezte ki Soltész Nagy Kálmán országgyűlési képviselőnek, hogy ezt az értekezletet összehívta, és ezzel is újabb jelét adta annak, hogy új állásában is megtartotta városunk ügyei iránt azt a meleg érdeklődést, melyről életének egész története fényes tanúbizonyságot nyújt.

A Kovács-párt. A polgármesterválasztás ügyében azok a városi képviselők, a kik Kovács Lajos megválasztása érdekében vasárnap értekezletet tartottak, a következő felhívást bocsátották ki az összes városi képviselőkhöz:

TÁRCZA.

Harmadik ideálom.

Az első elemibe iratkoztam, vagy jobban iratott az édes apám. Büszkén hordtam fényes, fekete táskámat, melyben egyelőre csak abéczés könyvem, meg palatáblám képezték a belső berendezést. Utam egy hosszú, csinos, földszintes ház mellett vezetett el, melynek egyik ablakában mindjárt első napon egy barátságosan mosolygó néni arcát láttam meg.

Azóta jövet-ment mindig megálltam az ablak előtt s gyermekded kíváncsisággal bámultam a szép néni, ki rendesen az egyik ablaknál ült. Akkor még csak annyit tudtam az asszonykáról, hogy a férfit azért üzte ki az angyal a paradicsomból, mert a nyálánk Éva kínálására evett a tiltott almából. Istenkém, ha az a csunya Éva nincsen, mi most mindnyájan abban szép paradicsomkertben lakhatnánk s örökké ott játszhatnánk. Ha ez a szép néni lett volna Éva helyében, bizonyosan nem csábította volna rosszra Ádámot.

Valami nagy ünnep lehetett, mert engemet új ruhába bujtattak és nem kellett iskolába mennem. Több pajtásom készült ki az erdőbe, fészket, virágot szedni, pillangót kergetni. Nekem sohasem volt szabad a többi fiúval a nagy erdőbe menni, anyám szigorúan meglátotta. Most azonban nem tud-

Miskolcz város legközelebb megtartandó általános tisztújító közgyűlésen a polgármesteri állás is betöltendő lesz.

A város legelső tisztviselőjének megválasztásánál szabad akaratunk oly egyén felé irányuljon, a kinek multja, gondolkodása és minden ténye biztosíték lesz arra, hogy a város lakosai között a mindenkifelett szükséges békét, továbbá a város buzgó polgárainak a közügyek intézésében való részvételéig továbbra is biztosítani fogja. Oly polgármestert kell választanunk, kinek szakértelme a közügyek iránt eddig is tanúsított érdekessége biztosítékot fognak nyújtani arra, hogy a város közigazgatását szakavatott, kifogástalan jellemű, polgártársai becsülésében eddig is magasan álló tisztviselő fogja vezetni.

E város élén a polgárok vezére csak az lehet, kinek bölcsesége, higgadt megfontoltsága nem egyéni hiúságok és vágyak kielégítését, de mindig a város javát, jólétét, polgárainak boldogulását fogja szem előtt tartani.

Ilyen polgármestert Kovács Lajos megyei tiszt főügyészben, a városi képviselői testület egyik érdemes tagjában fogjuk megtalálni s az ő megválasztását polgártársaink figyelmébe melegen ajánljuk.

Egyébként szükségesnek tartjuk, hogy a választó közönség bizalma a maga teljességében nyilatkozzék; miért is a városi képviselő testület tagjait felkérjük, hogy a Kovács Lajos polgármesterré való megválasztása érdekében a vároháza nagytermében folyó hó 23-án, szerdán délután 5 órakor tartandó értekezletre megjelenjen szíveskedjenek.

Bartányi Gyula, Bizony Ákos, Cseh István, Csorba József, dr. Csáthy Szabó István, Grünfeld Ödön, Katona József, Koos Soma, Kozma Elek, dr. Kürz Jakab, Lichtenstein József, dr. Markó László, Mikuleczky Ist-

tam ellentállani a pajtások hívásának, elszöktem hazulról s velök tartottam. Javában játszottunk, kergetőztünk s a mint én egy rózsabokor mellett elfutottam, új kabátkámat a kegyetlen tüske elszakította.

Félttem haza menni. A szökés kitudódik s a ruhazet is megbünteti a mamácska. Könnyes szemekkel mentem el a szép néni háza felé s el akartam surranni ablaka alatt, de ő kihajolt s a mint én restelkedve pillantottam reá, valószínűleg felismerte szorult helyzetemet, mert behívott magához. Azok a gyönyörű, hófehér kezek oly szépen varrták össze a repedést, hogy midőn végig néztem ruhácskamon, hamarjában magam sem tudtam megtalálni. Jól emlékszem reá, hogy a mint kezet csókoltam a szép asszonynak, pár könyecseppem esett a tündér ujjára, a mit én roppantul resteltem.

— Kedves néni, sohasem tudom meghálálni jóságát. Nagyon szeretem magát, szép néni.

Ez volt első szerelmi vallomásom. A tündér ölébe vett, megcsókolta homlokomat. Én is szeretlek, ugymond, kedves gyermekem, de máskor engedelmes légy és ne menj az erdőbe játszani a rossz fiúkkal.

Egy napon aztán a szép néni nem láttam az ablaknál. Sok-sok időn át minden fűgőny le volt eresztve és én szomorúan, lecsüggesztett fejjel mentem el mindennap a kedves ház előtt. Hiába néztem az ablakokra. A néni beteg volt, azt mondták, sor-

ván, Pataky Sándor, Pfliegler J. Ferencz, Porcs János, dr. Rácz György, Radvány István, Soltész Nagy Albert, Soltész Nagy Kálmán, dr. Sugár Gyula.

Szédelgés a művészettel.

— Beck Julius képgyára. —

A fővárosi lapok lerántották a leplet a Beck Gyula — alias Julius Beck — bécsi képgyárának szédelgéséről. Ez a jámbor osztrák üzletember — az osztrák üzletvilág hagyományát követve — a magyar közönség zsebére is pályázik. Mint *en gros* üzletember, nem válogat az eszközökben, főelve lévén a közönség pénzét megkaparintani bármilyen módon.

Beck Julius valóban gyárilag készített az eredeti olajfestményeket. Néhány félbemaradt művészproletár csekély napszámért gyártja neki a táj- és életképeket.

Ezek a piktor-napszamosok aztán festenek fűt, fát, vizet, eget, földet, sőt embert és állatot is — *emlékezetből*, vagy művészi technicus-terminussal mondva: *hasból*. Gyártanak tájképeket Közép-Európa legszebb vidékeiről, a hol soha sem voltak, a melyeket soha sem láttak. Az állat- és életképek alakjait a valódi művészi festményekről készült reprodukciókról, ujságképekről lopkodják össze.

Igy telik meg a Beck Julius raktára *eredeti olajfestményekkel*.

Az üzlet nehezebb oldala azonban a nagy tömegben való elárulás. Itt már nem lehet számitáson kívül hagyni a jámbor magyar közönséget. Ezért tehát Herr Julius Beck átvedlik *Beck Gyula*

vadásba esett. Majd igen sok nép gyűlt össze a ház előtt, meg az udvaron. A nagy diákok szomorú, szivfacsaró dalt énekeltek, koporsót tettek egy fekete kocsira s azt hallottam, ő meghalt. Nem tudtam a dolgot felfogni s csak annyit láttam még, hogy ki vittek a temetőbe, a szép kertbe. Így aztán egy nagy gödörbe bocsajtották a koporsót és beföldelték. A szép, mosolygó arcú, fekete szemű néni nem lattam többé.

Ha a szünidőben hazamegyek, most is önkéntelenül arra az ablakra tekintek, hol első ideálomat megláttam...

Középkorban, midőn már tánciskolába is jártam, megismerkedtem második ideálommal. Nem mondhatnám rendkívüli szépségnek, de nagyon kellemes, kedves és igen okos leányka volt. Sok, gyarló szerelmes verseket írkaltam akkoriban s ezeket virágcsokrokba rejtve adtam át neki. Szíves mosolylyal köszönte meg figyelmeimet s hogy ő sem volt fukar irányomban, annak bizonyítéka a még most is szüntelen keblemen viselt medaillon, melyben arcképet s hajfűrtjét őrizem.

Mielőtt az egyetemre mentem, örök hűséget fogadtunk egymásnak s elhatároztuk, hogy ha majd visszajövök, mint végzett ember, ő az én kis feleségem lesz. De hát sok ám az a négy esztendő! A kis hamis azalatt unalmában férjhez ment egy gazdag, vén bankárhoz, a kitől csakhamar megszökött egy fiatal huszártiszttel.

lává a magyar nyelvű árjegyzéken. Az árjegyzék czimlapja ez:

Takarékpénztári-clearing-forgalom 836,877.

Művészeti ujdonságok
valódi olajfestményekről
BECK GYULA, Bécs,
VIII/2., Lerchenfelderstrasse 46. szám.
Bejegyzett cég a cs. és kir. keresk. tvszéknel.

E czimlap baloldalán egy ó-egyptomi típusu nőalak támaszkodik a magyar czimer-pajzsra, a melyen átvett szalagon ez az irás olvasható:

„táveszélő 3288.“

a mi bizonyosan a telefon magyar fordítása, távbeszélő akar lenni.

A czimlap belső oldalán a részletfizetési feltételek olvashatók. Majd a következő lapon:

Részletfizetésre is!

Verseny nélküli jutányosság!

felkiáltások után a „T. cz.“ publikumhoz fordul a Beck Gyula nagyhangú önreklámja, a mely feldicséri az ő „kézzel festett valódi olajfestményeit“ — szemben az „értéktelen színnyomatu képekkel“. — A képek „dús díszítményű arany keretekben szállítatnak“, „hallatlan olcsó árak és ezenkívül még kényelmes részletfizetés mellett.“ „Az árak oly mérsékeltek, hogy bármi más vállalat távolt sem képes velem versenyezni...“ Elmondja még, hogy az ő olajfestményei „évszázadokig fennmaradnak változatlanul“ stb. Szól továbbá azoknak „kitűnő, elegáns kivitele és nagyszerű művészi értéké“ről.

Harmadik lap a kitöltendő „megrendelési jegy“, a mit követ a „festmények“ bemutatása árjegyzék-képekben.

Ennek az egész gyalázatos szédelgés-

nek minden sora, minden mondata szem-szedett hazugság. Főnnebb mondtuk, hogy miképen mázolják azokat a rajnai, svájci, tiroli tájképeket — recept szerint. A legkomiszabb gyári munka. De hát Beck Gyula és osztrák üzlettársai úgy vélik, hogy a jámbor magyar publikumnak mindez jó lehet s talán nem is egészen alaptalanul.

A legfrivolabb szédelgés azonban abban van, hogy egy és ugyanazon tájkép más-más czimet kap a német és magyar árjegyzékben: a melyik ott *Táj a Rajna mellől*, az itt *Részlet a Tisza partjáról*; ott *Partie am Züricher-See in der Schweiz*, itt *Részlet Felső-Magyarországról*; ott *Partie am Inn in Tirol*, itt *Részlet Erdélyből*; ott *Winter im Weinerwald*; itt *Tél a Bakonyban*; ott *Partie aus dem Wiener Frater*, itt *Részlet a budapesti városligetből*.

Nem hisszük, hogy Miskolczon akadna olyan együgyű ember (azok közt, a kik festményrel akarják díszíteni a lakásukat), a ki az ilyen szélhámosságnak lépvesztőjére rámenne. Emlékszünk, hogy évekket ezelőtt itt Miskolczon is próbálkoztak ilyen tucatzázásokkal házaló vigéczek üzletet csinálni. Azt hiszem, hogy a többi helybeli tanintézetben is kirakták e mázolatokat éppen úgy, mint a mienkben, hogy tessék vásárolni szép és olcsó „eredeti olajfestményeket“. Mert hát az ilyen üzletnél igen előnyös volna, ha pl. egy középiskola tanári kara vásárlásával és elismerésével reklámozna azokat a „művészeti festmények“, s városszerte ajánlgatná. S talán éppen ezért nekünk olcsóbban is kínálgatták ama mázolimányokat. De azt hiszem, hogy a többi iskolában is eredménytelenül jártak, miként nálunk.

Mert hát minden tanári testületben van egy rajztanár, a kinek szakértelme őrt áll az ilyen tetszetős, színes mázolatok csalárdságával szemben.

Én mindig kérlelhetetlenül megmondtam az illető vigéczeknek és esetleg habozó kartársaimnak is ebbeli véleményemet. Időnkint pedig a helyi lapokban felszóltam, ha a kirakatokban látam ilyen hitványságokat. Ezt fogom tenni ezután is.

Egyik-másik kirakatban megjegyeztem a Julius Beck képgyárára valló tucatzázó mázolású „festményeket“. Kérem az illető üzlettulajdonosokat, hogy származtassák azokat vissza a „gyáros“-hoz. Szerezzenek be helyettök szép és értékreprodukciókat, a minőket a *Ferenczi-féle könyvkereskedés* kirakatában látunk mostanság.

Ha pedig továbbra is itt fognak disztelenkedni azok a gyári mázolások, majd kellő méltatással fogom azokat a nyilvánosság elé állítani.

Kiss Lajos.

Egyházkerületi közgyűlés.

A tiszáninneni ev. ref. egyházkerület tavaszi rendes közgyűlését tegnap kezdte meg városunkban.

A napirend előtt egy megható ünneplés folyt le. A kerület ugyanis Kun Bertalan püspök 60 éves papi működésének alkalmából ünnepelte az ősz egyházfejedelmet.

A gyűlést Kun Bertalan püspök imával nyitotta meg. S mint az apostolok tanítása, oly szívhez szólóan hangzott a 85 éves főpásztor megnyitó fohásza. Nemes alakján, klasszikus nyugalma arcán igaz áhitat ömlik el; a buzgó könyörgés szívünk mélyébe hatol; bensőnk isteni igével telik be; s

Negyedéves koromban már egy zengerájban láttam harmadrangu csillagként ragyogni második ideálot.

Könnyen feledtem a hűtlent és új ideált kerestem.

A régi jó időkben, mikor én még alig huszonnégy éves fiatal-ember voltam, könnyű szívvel, merész tervekkel, telve életboldogsággal nevelősködtem az Isten háta megett, egy kis, vadregényes hegyecskén. A kastély egy mély völgyben levő emelkedésen terült el s a völgyet őserdő koszorúzta óriási hegyek, magas bérczek vették körül, a hol még husvét táján is hó fehérlett a kopasz, lombjahagyott rengetegben. Itt éltem én át életemnek legnagyobb időszakát.

Egy előkelő fiatal özvegy asszony volt princípálisném, főnököm, titokban imádtott bálványom, plátói szerelmem egyetlen, harmadik ideálot. Felé irányult minden gondolatom. Ha magamban valék, róla ábrándoztam; midőn a derült, holdvilágos éjjelen át a csillagok milliárdjain elmerengtem, őt idézte elém lázas, forró képzelmem; midőn szünidőmben a vadont, a bérceket bekóboroltam, folyton őt látták lelki szemeim; nyugtalan álmaimban csak őt, folyton őt láttam, róla álmodtam. Így éltem én lázas, sorvasztó, tulvilági boldogságban. Érzéseim, lelkemnek hurjai a megpattanásig valának feszítve, napról-napra, észrevehetőleg sorvasztam; a földi porhüvelyt a kimerülésig her-

vaszták lélek izgalmi s a beteges képzelődés megtámadá egészségemet.

Szeretem a szép özvegyet, kimondhatatlanul, forrón, lángolóan, de nem volt bátorságom örült szerelmemet megvallani, nem mertem vizontszerelmet kérni. Naponta együtt étkezünk s én epedve néztem a beszélő, rózsás ajkait, a ragyogó, fekete szemeket, a gyönyörű angyali arcot, az ingerlő termetet. Hallottam zengzetes hangját, érzékbődítő, kellemes csevegést, tiszta csengésű kacaját. Oh mennyit szenvedtem én! Dehát csak nevelő voltam. Hallgattam a szép asszonyt s naponta bódultam támolyogtam szobámba, hol kimerülve roskadtam a székre.

Sohasem láttam még ideálot oly szépek, mint egy este, vacsora után, midőn fejfájásról panaszkodva, hintaszékében hátra dőlt s hosszú, nehéz, földet érő aranyhaját kibontá. Iparkodtam fájdalmát elűzni s adomákat alvastam fel a szép asszonynak. Oh milyen jól esett, ha egy-egy kacaját hallottam az üde, piros ajkáról elroppenni, miközben gyönyörködhettem a ragyogó, hófehér fogsorban, keble hullám-mozgássiban. Az idő későre járt s a szép asszony pihenni tért. Hálószobája délre nézett az első emeleten. Ide senki sem láthatott be s tudtam, hogy nem is igen szokták ezeket az ablakokat elfüggönyözni, mert az átellenben lévő két, hatalmas plátánfa lombjai közt gyakran láttam az ablakon át kisugárzó fényben mozgó árnyalakokat.

Ma sehogysem tudtam a szép nő nézésével betelni. Mégegyszer akartam őt látni. Sötét éjjel volt csak a csillagok milliárdjai ragyogtak az égen s a szép asszony szobájából kiáramló, búbajos fény oly titokzatos kinézést kölcsönzött a két, boldog, plátánfa lombjának. Ügyes famászó, híres madarászó voltam én gyermekkoromban. Igen, felmegyek a plátánfára! Óvatosan kusztam fölfelé. Már közel vagyok a világos lombokhoz. Csak még amaszt a villás ágat kell elérnem, hogy kényelmes észlelőhelyem legyen. Végre helyen vagyok. Pszt, csend legyen! Szívem hangosan dobogott, mindkét kezemmel ágba fogódtam s égő kíváncsisággal kémleltem az özvegy szobáját.

Igen, ott van a szép asszony! Épen földig érő nehéz aranyhaját bontja ki. Szent Isten, mi az? A szép haj kezében maradt. Az éjjeli szekrényre teszi. Most meg egymásután hófehér fogait huzgálta ki. Egy, kettő... őt, hat! Szédült velem a világ s csak úgy homályosan rémlik előttem, mintha fogait egy csészébe rakosgatta volna. Karjaim elzsibbadtak, eszméletemet elvesztém s csak akker tértem magamhoz, midőn másnap az orvos törött lábamat gipszszel vette körül. Azóta nem tudom szivlelni a plátánfát. Midőn látom, mindig harmadik ideálot jut eszembe s ilyenkor szörnyű szakgatást érzek törött lábszáramban.

Corvinus.

érezzük, hogy közelebb vagyunk mi is, de legközelebb áll lelkével az Urhoz az a hófehér aggastyán, a ki oly csodás szeretettel és elragadó hévvel fohászkodik Hozzá. Ahitattal lessük ajkáról a szót; erős hittel rebegjük utána az igét; beszédje alatt föl-magasztosulunk, könyörgésétől megerősödünk s megtisztulva és megigazulva imádjuk vele az Urat.

Utána elnök-társa, *Bernáth Elemér* táblai elnök emelkedik szólásra. S elmondja nekünk, hogy ime egy ember, a ki 60 hosszú éve munkálkodik az egyház szolgálatában.

Hatvan évet élni is elég hosszú; az Isten kegyelméből a mi püspökünk 60 évet mint fölszentelt pap töltött el. Áldott az Úr jó-sága, mely ilyen lelkipásztort adott nekünk s áldás legyen a hű pásztoron, a ki egy emberöltőn át erősített és vigasztalt minket!

Gyermeki rajongással tesszük le mi is a szeretet koszoruját az agg főúr elé gyémánt jubileuma alkalmából. S buzgó imával kérjük az Örökkévalót, hogy tartsa meg számunkra a mi lelki vezérünket még nagyon sokáig!

Eme lélekemelő jelenet után a napirendre került a sor.

Kun Bertalan püspök megnyitván a közgyűlést, előadta, hogy báró *Vay Béla* kerületi főgondnok betegsége miatt nem jelenhetvén meg a közgyűlésen, a világi elnöki szék elfoglalására *Bernáth Elemér* királyi táblai elnököt, mint legidősebb egyházmegyei gondnokot kérte föl.

Bernáth Elemér az elnöki széket szép beszéd kíséretében foglalta el.

Ezután az egyházmegyeiek küldötteinek igazolása történt meg. A névsor felolvasásából megtudtuk azt, hogy nyolcz egyházmegyéből, távol vidékről sereglettek itt össze a jeles egyházi világi férfiak, hogy az anyaszentegyház érdekében buzgó fáradozással működjenek. Az elnöki emelvény mellett ott voltak: Nagy Pál gömöri, Tóth Dániel alsó-borsodi, Vadász Pál felső-borsodi, Révész Kálmán abauji, Ragályi Géza tornai, Keresztury József alsó-zempléni, Huttka József felső-zempléni, Szabó Endre ungmegyei esperesek; Meczner Béla, Farkas Ábrahám, Komjáthy Béla, báró Vay Elemér, Ragályi Béla, Dókus Ernő egyházmegyei gondnokok, Kérészy Barnabás, Nagy Ignác, Zombory Gerő, Lévy József, Debreczeny Bertalan egyházkerületi tanácsbírák, Csoma István, Csoma József, Szentimrey József, Mikuleczky István, Sturman György, Molnár Bertalan, Zsóry Gusztáv, Vladár Ervin, Bárczay László, Lukács Géza, Bornemisza József, Csengerly Dezső, Lovász Dezső, Koczán Miklós, Miklós Béla sat. egyházmegyei tanácsbírák; Fejes István, Dókus Gyula főiskolai algondnok; Bizony Akos egyházkerületi ügyész, Pataky Sándor egyházkerületi pénztárnok; Szinyey Gerzon, Novák Lajos, dr. Tüdös István, sárospataki, dr. Kovács Gábor miskolczi, Bodor rimaszombati igazgató tanárok és még nagyon sokan a kerület lelkészei közül.

A jegyzői székeket *Radácsy György* kerületi főjegyző, *Czinke István*, *Vattay László* és dr. *Pinkei Ferencz* aljegyzők foglalták el.

A gyűlés első tárgya *Kun Bertalan* püspök évi jelentése volt, mely emelkedett hangon szól a kerület hitéletéről. Előszámlálja a mult évben tett kegyes adományokat, melyek meghaladják a 200,000 koronát. Ebből látható, hogy az egyház iránt való buzgóság és áldozatkészség nem halt ki az emberek lelkéből. Különösen gróf *Andrássy Dénes* tüneményszerű áldozatkészségét emeli ki, a ki a mult évben a kerület egyes egyházai javára 35,000 korona adományt tett. „Hajoljunk meg — mondja a püspök — e lelki nagyság előtt!” Végül a kegyelet és veszteség hangján *Tizza Kál-*

mán, *Szilágyi Dezső*, az egyház oszlopos férfianak, dr. *Lengyel* Endre tanácsbírónak, *Kerekes József* poroszlói, *Kapossy György* jablonczai, *Bernáth József* bárczai, *Idrányi Lajos* jósafoi lelkészeknek elhunytáról emlékezik meg a jelentés.

A közgyűlés a vesztés fájdalmának jegyzőkönyvileg ad kifejezést.

A sárospataki főiskolában *Maklár Papp Miklós* nyugdíjaztatása folytán megüresedett földrajz történelmi tanári állásra kilencz pályázó közül *Zelles Lajos* sepsi-szentgyörgyi tanárt, a rajzoló merítan és szabadkézi rajz-tanári állásra négy pályázó közül *Deák Géza* pápai főgimnáziumi tanárt választotta meg a közgyűlés.

A gyűlést ma folytatják.

A városunkba sereglett egyházi és világi kitünőségek tiszteletére *Kun Bertalan* püspök a Korona-szálló dísztermében közebédet adott, melyen sok szellemes pohárköszöntőben éltették a kerület vezérlo férfait.

Adóügyi jeremiádák.

Keservesen eljajgatja: *Nemo*.

Servác, Pongrácz, Bonifác, no meg az öreg, mogorva Orbán is jókora dérral, fagygyal és zuzmarával, a kir. pénzügyigazgató *adóemeléssel* nyomorítottak meg bennünket.

Az elsőnél a menybéli ur Isten, a másodikkánál az ő pénzügyi helytartója, az ischli klauzulás hangoztatja a komandót.

Ha az ur Istennek nincs inyére a száraz talaj, utasítja Neptunt, hogy huzza fel a szelepet s egy kis nedvességbeli jótékony-ságot áraszson a földre.

Ha az ischli klauzulás helytartó nincs megelégedve a pénzügyi befolyással, rámondul a sekrestyés-pénzügyigazgatóra, s ez mint igazhíttü muzulmán, a ki napjában négyszer imádkozik Mameluka város felé fordulva s fürdik a *Szél* jöttevő levegőjében, felcsavarja a szelepet s keszen van a népboldogító eszme, melynek *nyomorgatás* a neve.

Hát az adó kivétő bizottság mit csinál? Mosolyog a suba alatt, felveszi a stólat s inkább rögtöt szántat a hátán s elmegy St-Pierrebe tüzet oltani, még sem mond *vétőt*.

Vétő, vétő! Mit ér manapság a vétő? Lejárt már az a római korszak, a midőn a néptribun vétője akadályozó erővel birt. Ma már a néptribunoknak csak a hallgatásig terjed jogkörük. A vétő-jogot a sekrestyés tartogatja vasmarkában s kiadja fuvolaszerű hangon ilyen formán:
Apellujem!

„Zörgessetek és megnyittatik“ . . . mondja a szentírás, „kérjétek és megadatik“ mondja a helytartó.

S a jámbor, adó alá termett, meggörcnyedt s vedlett nép mindkét jelmondatot szent malaszt gyanánt véve be, kunyorál egy kis adóleengedést . . .

„Mindig olyat kértek, a mi nincs!“ förmed vissza a Mameluka városbéli fősekrestyés s még egy *sérust* is ír a hátukra büntetésképen.

Zérus! Előlről számítva, aequalé: *nesze semmi*; hátulról megfigyelve annyi mint: *fogd meg jól!*

A fősekrestyés a hátulsó kerekre is tekint s szépen, minden utógondolat nélkül rakja a zérusokat egymás hátára, minek aztán nagyon természetes következménye, az 1-ből: 10, a 10-ből 100 le sz . . . matematikai uton.

No, hisz' ez nagyon természetes, Isten is semmiből teremté a világot hét nap alatt! Mért nem teremthetne az ő helytartójának fősekrestyése 0-ból százezereket 14 nap alatt?!

Panaszkodunk, jajgatunk, mint a fába esett féreg, pedig hát mindössze is 1—10—100 frttal szaporodik az adónk.

S ez nagyon helyén van. Elbirjuk. A mult esztendő valóságos „ezeregyéjszaka“ mesebéli elfogadható év volt.

Az orvosoknál — *egészségragály*,
Az ügyvédeknel — *váltóláz*,
A kereskedőknél — *végeladás*,
Az iparosoknál — *zálogos-játék* volt napirenden.

Egyedül a korcsmárosoknak ment jól a sorsuk. Ők mértek — *hitelbe*.

Apropos korcsmárosok! Ezekre is kivették derekasan a menybéli pénzügyi stólat.

S történt, hogy az egyik szivreható hangon panaszkodott a népboldogító eljárás ellen. A menybéli sekrestyés csak mosolygott. Mintha mondta volna: „Similis simile gaudet!“

No mert az egyik *dupla* *krétával*, a másik *dupla pennával* dolgozik.

A korcsmárosnak jogelődje a borkereskedő. Ezek is jobbára szélhűdöttek lettek a menybéli sekrestyés által megindított zivatár következtében.

Az egyik elkeseredve kiáltott fel a zaharai sivatagok felől megindult *Szélrohám* után:
— Eladom a házam, szállóm, borom s elmegyek Amerikába.

A menybéli sekrestyés erre is csak mosolygott, mintha mondta volna:

— Soh' se fáraszd magad, jámbor muzulmán, majd eladjuk mi, s dobszó kísér a másvilágba.

Egy másik felháborodva emlegeté, hogy ezután bor helyett vízzel próbál kereskedni.

A sekrestyés ismét csak mosolygott s e mosoly ismét egy új adónemet involvált: a *vizfogyasztási adót*.

„Hja, ugy van jól minden, a hogy van!“ — mondotta egykor Bodgál uram — A világ egy körforgás. Az a menybéli kegyelmesség évezredekkel előbb megalkotta a kört s ezek a földi kisebb kegyelmességek évezredek mulva tánczolnak a körben.

Akkor a *paradicsom* volt a kör központja Ádám és Éva nevű lakókkal.

Ma az *adócsavar* a kör központja s e paradicsomban nyomorog sok ezer Ádám és Éva.

Akkor egy *láthatatlan kéz* hajtotta ki az első pár embert a paradicsomból.

Most egy *látható kéz* emeli a csavart s hajtja a csavar alá a filiszteusok nagy tömegét.

Ezek a paradicsombeli állapotok!

UJDONSÁGOK.

— **Honvédségi csapatszemle.** Mint értesülünk, *József* főherczeg a m. kir. honvédség főparancsnoka, június 3-án Miskolcra érkezik a 10-ik honvéd gyalogezred fölött szemlét tartani. Ez alkalommal nagyszabású csapat össz pontosítás lesz városunkban és honvédségünk dandár gyakorlatokat fog végezni a fenséges ur előtt. Bár tisztán katonai ügyekben látogat a legmagyarabb főherczeg hozzánk, városunk és megyénk közönsége és testületei bizonyára alkalmat fognak találni arra, hogy Ő fenségét üdvözöljék.

— **Személyi hírek.** *Komjáthy Béla*, *Ragályi Béla*, *Dókus Ernő* és *Sturman György* országgyűlési képviselők az egyházkerületi közgyűlésre városunkba érkeztek.

— **Tisztelgés az új hadosztályparancsnoknál.** A miskolczi helyőrség tisztikara vasárnap délelőtt tisztelgett *Konja Sándor* altábornagynál, a városunkban székelő hadosztály parancsnoknál.

— **Viszgabiztos.** A vallás és közoktatásiügyi miniszter a miskolczi női kereskedelmi tanfolyam záróvizsgálataihoz *Kürschák József* műegyetemi tanárt miniszteri biztossá nevezte ki.

— **Kinevezés.** A m. kir. belügyminiszter *Tury József* szirma-bessenyői községi jegyzőt, a szirma-bessenyői állami anyakönyvi kerületbe m. kir. állami anyakönyvezetőnek kinevezte.

— **Esküvő** *Balogh Sándor* Gyula takarékpénztári könyvelő, szombaton tartotta esküvőjét *Varga Gizike* kisasszonnyal, özvegy *Vargáné* leányával.

— **Magyar név.** A m. kir. belügyminiszter engedélyével *Keltos István* miskolczi lakos „Rónai“-ra, míg *Gelb Simon* szintugy miskolczi lakos vezetéknévét „Gergely“-re megváltoztatta. — Vezetéknévét „Sándorra“ megmagyarosította továbbá még *Stark Imre* ónodi lakos is. — *Csakovszki János* miskolczi lakos nevét belügyminiszteri engedéllyel *Csányi*-ra változtatta. — *Kampeth József* miskolczi lakos nevét belügyminiszteri engedéllyel „Kiss“-re változtatta.

— **Esküvő.** *Kecskés Károly* fiatal iparos f. hó 31-én esküszik örök hűséget *Bednár-csik Hermina* kisasszonynak a Kossuth-utcai ev. ref. templomban.

— **Halálozások.** *Horkay Árpádné* szül. *Herzog Etelka* urasszony e hó 24-én reggeli 2 óraker életének 38 évében városunkban hosszu szenvedés után elhunyt. Temetése e hó 25-én d. u. fél 4 óraker ment végbe a *Vörösmarthy-utca* 15. sz. gyászházából — Ugyancsak e hó 24-én fél 5 óraker hunyt el városunkban *Passuth Gyuláné*, szül. *Neumann Mariska* urasszony 27 éves korában. Temetése május hó 25-én d. u. 4 óraker ment végbe a *Geró-utcai* 19. sz. gyászházából nagy részvet mellett. — *Virágh Károly* ónodi állatorvos 76 éves korában e hó 25-én éjjel elhunyt. Az öreg ur alig pár napja kötött újabban házasságot. Elhunyt széles körben kelt részvétet. — *Csicseri Orosz Olivér* m. kir. 11. honvéd gyalogezredbeli hadapród tiszthelyettes 20 éves korában elhunyt Ungváron.

— **Mükedvelői előadás.** Mindenféle nagy érdeklődés nyilvánul a róm. kath. nőegylet jövő szombati mükedvelői előadás iránt. Úgyesen volt már a régi program is összeállítva, most a rendezőség olyan változást tett a műsor egyik pontján, hogy azzal az érdeklődést a legmagasabb fokig fölemelte. Az első előkép ugyanis egész szépségkiállítás lesz; részt fog benne venni vagy 30 uri hölgy; s hogy ennek a jelenetnek mekkora hatása leend, az könnyen elképzelhető. Hogy e monstre szépségversenyből a palma kié lesz, azt én nem tudhatom; de annál jobban tudom, hogy e versenyben vesztes csakis a közönség férfi része lehet.

— **A Máv. altiszti kör** f. hó 25-én vasárnap tartotta mükedvelői előadását a Nemzeti színházban. — Nagy érdeklődéssel néztünk derék vasútasaink ezen első szereplése elé, s a várakozásunkban nem csalódtunk, mert a vasárnapi előadás alkalmából megmutatták, hogy tudnak közös akarattal és erővel jót és nemeset felmutatni. — Ez alkalommal *Abonyi L.* kitűnő népszínművét, a „Betyár kendőjét“ adták elő, mükedvelőket jóval felülmúló összevágó előadásban, sajnos, hogy fáradtságukat nem koronázta csak erkölcsi siker, mintán közönségünk nem tudni mi okból csak félig töltötte meg a színházat, de azon része a közönségnek, mely ott volt, örömmel fog visszagondolni ezen előadásra.

— A szereplőkről egytől-egyig a legnagyobb elismeréssel kell megemlékeznünk. — A hölgyek közül kiváló dicséret illeti első sorban *Szikla Jánosné* urnőt, ki *Örzi* nehéz drámai szerepében oly remekül játszott, hogy bármely színésznőnek dicséretére vált volna. — Kapott is tapsot sokat nyílt színen is. — A tapsból bőven kijutott *Szabó Irma* k. a. is, ki *Zsófi* szerepében dalaival és játékaival nagyon kiérdemelte a közönség osztatlan tetszését. — Nagyon jó volt és szépen játszott *Schlifke Anuska* k. a. *Boris*

asszony özvegy *gulyásné* szerepében. — *Kulcsár M. Andrásné* szerepében *Beke Lajosné* urhölgy és *Buziné* szerepében *Révészné* urnő elősegítették a darab teljes sikerét. — A férfiak közül első sorban *Beck Lajosé* (*Bandi*) a dicsőség, ki ezen nehéz szerepet teljes meglepedésre játszotta el. Sok tapsot és kihívást kapott *Mihály András* (*Ragyás betyár*), kinek dalait a közönség szünni nem akaró tapssal jutalmazta. — Nagyon jó volt *Wieder Béla*, mint *Andó ügyvéd* és *Kruppa J.* mint *Kulcsár M. Ferencz* agglegény. A többi szereplőkről *Angyal J.* (ifj. *Kulcsár M. Ferencz*), *Jászai S.*, (*Buzi csárdás*), *Tatár S.* (*Szolgabíró*), *Schmidt K.* (*Biztos*), *Révész J.* (*Esküdt*), szintén csak a legjobbat írhatjuk. — A legnagyobb elismeréssel kell adoznunk *Keresztessy Sándornak* a fáradhatatlan rendezőnek, kinek érdeme, hogy a darab ily jól sikerült. — A zenét *Radics Lajos* zenekara szolgáltatva teljes meglepedésre. — Előadás után társas vacsora és táncz volt a *Korona* nagy termében, mely csak a reggeli órákban ért véget.

— **Az új élczlap.** Pünkösd vasárnapján egy élczlap jelent meg nálunk; szerkesztői *Botond* és társai; czime a *Buzogány*. Az új élczlap nem a legbiztatóbb körülmények között kezdette meg kis játékait. De természetes is. *Gyöngye Botond* kezébe *Buzogány* nem való; s ha mégis előveszi, s tulságosan hadonászik vele, még könnyen megeshetik, hogy rajta próbálják ki legelőbb a *Buzogányt*. Az élczlap első számában egy vers is megjelent. Rosszabb nem volt a többi versnél ez sem, de a tartalma az felháborító volt. S a legérdekesebb benne az, hogy a kis poémát egy ifju legény cselekedte meg. Egy alsóbb osztályu diák; a ki a virágnylás s a tavasz helyett ilyen perever gondolatokkal foglalkozik. Nem vagyok vasikalapos; s nem háborodom föl azon, ha egy diák egy újságban versel. De megbotránkozom, ha *ilyen témáról s ilyen hangon* „költ“ egy kiskorú legény. Voltunk ifjuk mi is; forrott bennünk is a vér; a rímek és verselábak ki-kivánczoltak mi belőlünk is. De nem volt megfertőztetve gondolkodás-módunk, s visszatartott a jó izlés és szerénység attól, hogy idétlének legyünk.

— **Lombsuttogás.** *Frank Zoltán* a „Borsodmegyei Lapok“ belső dolgozótársának „Lombsuttogás“ című verses könyve hagyta el a sajtót. A csinos kiállítású kötet füzve két koronáért minden könyvkereskedésben kapható, de megrendelhető a szerzőnél a „Borsodmegyei Lapok“ szerkesztőségében. Az előfizetők a verseskötetet már holnap megkapják.

— **Az idő, a szerelemfakasztó május s a majálisok.** Van egy kis barátunk: egy okos szemü, eleven eszű, 8 éves emberke: a *Gyuszi*. Bizonyosan egyszer nagyhirű tudós lesz; vagy ha nem is az, de legalább is a kellemetlenségig okos ember. Tegnap például egy verses-könyvet kerített magának a kis öreg s mintán az egészet végigtanulmányozta, egyszer csak azt az indokolatlan kérdést tette föl, hogy hogy lehet szerelemfakasztónak nevezni a május havát? S egész megvetéssel jelentette ki, hogy szörnyen idétlén lehet az a bizonyos szerelem, a melyeknek éppen ebben a hideg, záporral és széllel tarkító hónapban jön kedve a fakadásra. Még magamhoz sem térhettem meglepetésemből, az a csöpp ember már is új kérdésekkel ostromolt. Arra volt kíváncsi, hogy miért hívják a majálist majálisnak s van-e ennek az elnevezésnek valami köze a májushoz? Mert ha van, akkor ő azt a maga részéről szörnyü számárságnak tartja, mert a mai kilátások szerint a legelső majálist csak majd szeptemberben lehet megtartani. Részint tekintélyem föntartása, részint a leszóllt május védelmére egy nagyobb szabásu beszédben válaszoltam kis barátom kérdéseire s aztán önmagammal meglepedve készültem föl, hogy dolgaim után menjek. A hogy a kabátomat kezdem huzni, *György ur* a világ legsunyibb arczával mo-

solyog rám. S a mint ellép tőlem, hallom, a mint egész lenézéssel mormogja magában: „No, hiszen lehet is hinni a beszédednek, mikor te is téli kabátban mégy a szerelem fakasztó májusban sétálni!“ **K.**

— **Vipera.** *Adler Antal* főgimnáziumi tanuló vasárnap az *Avas-hegy* bokrai között egy méter hosszúságú kigyót talált, melyet azonnal megölt. A talált kigyóról azt állítják, hogy az — *vipera*, mely tudvalevőleg a mérges kigyók fajához tartozik. Jó lenne, ha szakférfiak megvizsgálnák a talált állatot és kutatás alá vennék az *Avas-hegyet*; mert ha az a kigyó csakugyan *vipera* és még többet is találának az *Avason*, az nagy veszedelem lenne és nagy vigyázatra intené városunk lakosait.

— **Öngyilkosság.** *Diósgyőr* lakosságát megdöbbentő eset tartja izgatottságban. *Hulyák Pálné* elemi iskolai tanítónő hétfőn este egy borotvával elmetszette a nyakát, s mire tettét észrevették, akkorára már halott volt. Az öngyilkos tanítónő nagyfokú idegességben szenvedett s tettét is valószínűleg bukomorságában követte el. Tud a, hogy idegbaja gyógyíthatatlan, s ez a tudat vette el minden életörömét. Az öngyilkos tanítónőhöz dr. *Kalocsai* törvénytudó bíró ment ki a törvénytudó orvossal a látélet és böncsolás eszközlése végett. A szerencsétlen véget ért tanítónő esete *Miskolc*zon is nagy részvétet keltett ösmerősei körében.

— **Szalkai terve.** Érdekes terv keresztüvitelével foglalkozik *Szalkai Lajos* szingigató. Azt tervezi ugyanis, hogy *Budapest*en az új népligetben nagyszabásu nyári színházat épít. A színház külföldi nagy városi színházak módjára lesz berendezve, igen olcsó helyárak mellett és 4000 néző befogadására volna képes. E színházban népdramák, népszínművek, jó operettek kerülének előadásra, mellözve izlés és erkölcsökbe ütőző darabokat. A főváros ingyen adja a telket, de ennek ellenében a színház 20 év multán ingyen megy át a főváros tulajdonába. — E terv már magában véve is fontos és érdekes, de a mi színészetünkre is nagy kihatással volna, mert megvalósulása esetén *Szalkai* állandó társulatot szervezhetne, mely a fővárosi igényekhez volna szabva és így a miskolczi igényeket is teljesen kielégítené. Nagy várakozással nézünk tehát a fejlemények elé.

— **Nyári mulatság.** A *diósgyőr*-vasgyári „*Jószerecsse*“ dal- és önképzőkör június 15-én a „*Ládi*“ erdő részben nyári mulatságot rendez. Indulás az egylet olvasó helyiségétől délután 2 óraker a gyári zenekar hangjai mellett. Belépti-díj vendégeknek 1 korona. — Kellemetlen idő esetén este 7 órától a munkás étteremben tartatik meg a táncmulatság.

— **Színészet.** A kivándorlási kongresszussal egyidejűleg a szintársulat is felüti a sátrát egy pár napra városunkban. Félig nyári kirándulás, félig előleges bemutató színezete van a *Szalkai* vállalkozásának, a melyre egy új darabbal, de részben nyári személyzettel jön. Négy előadást fog tartani: *Kétszer Kurucz feje Dávidot*, s a *Svihákokat* és *Lotty eszedéseit* adja elő. Legnagyobb sajnálatunkra az előadásokat az őszi szezonra szerződöttett primadonna és hős nő nélkül fogjuk végigélvezni, pedig különösen *Balikovics Bojár Terust* nagyon szívesen láttuk volna már most föllépni. Reméljük azonban, hogy *Szalkai* az őszi divák nélkül is olyan személyzettel fogja a fölsorolt 4 előadást megtartani, a minő társulatot az ő téli állomáshelye joggal megkövetelhet; s a mely előadások nem csökkenteni, hanem növelni fogják az érdeklődést, a melylyel az őszi szezon elé nézünk.

— **Turista kirándulás.** A *Borsodi Bükk-Egylet* a következő kirándulásokat rendezi: *Május 29-én*, csütörtökön délutáni kirándulás. Utirány: *Vasgyár*, *Mexicó*, *Nagybagoly-hegy* és vissza. Indulás d. u. 1 óra 30 perczkor az *Erzsébet-térről*. Vezető: *Simkó Gusztáv*. *Június 1-én*, vasárnap egész napos ki-

rándulás. Utirány: Barczika, Várhegy, Zsidóhegy, Cserbabos, Bakos, Lófark, Pillatett, Romány, Tardona, Csillagpuszta, Magoshegy, Eperjesbércz, Nyugodó, Csértó, Hegyes-tető, Vadna. Vonaton haza. Indulás reggel 6 óra 46 percckor a gömöri p. u. ról vonaton Barczikaig. Vasuti költség 1 korona. Élelmet ki-ki magával hoz. Távolság 30 km. Hazaérkezés este 5 óra, 50 percckor, esetleg 10 óra 16 percckor. Vezető Polatsek Gyula.

— Csoda. A tanár ur roppant hévvel magyarázza a történelmet. A kicsikék nagy figyelemmel csüngnek ajakán és lélekszakadva, tátott szájacskával bámulnak a tanár urra, a ki olyan szépeket tud mondani a termopilei hősköri, vagy soha sem hazudó Epaminondásról. A gyerekek mindent megértettek, csak az nem megy sehogy a fejcskékjükbé, hogy születhet Nagy Sándor 366-ban és hogy halhatott meg 323-ban, vagyis az ő fogalmuk szerint 33 évvel születése előtt! A tanár ur hiába beszélt Krisztus előtti és utáni időszámításról, végre egészen belefárad a magyarázatába és kétségbeesve tovább akar haladni az előadásban, mikor a tiz éves Irénke hirtelen föltartja két ujját és jelentkezik:

— En tudom.

— Nos? — kérdi a tanár.

— Az bizonyosan úgy lesz, mint a mamával meg velem? csacsog a kicsike.

— Hogy-hogy? csodálkozik a tanár.

Hát úgy, hogy én nem tudom, hány éves a mama, ő minden esztendőben egy évvel fiatalabb lesz. én meg öregebb, úgy hogy sokára én leszek az ő mamája!

x Rendkívüli alkalom Szénásy selyemkölő nélegességeiből a legújabb Chine dessenek nehéz minőségben 2 forinttól 3 forintig e hó végeig Arvai Soma divatúru kereskedésében kaphatók. Kazinczi u. 5. sz. (Sepper szálloda mellett.)

Dunky fivérek

cs. és kir. udvari fényképészeknél

MISKOLCZ, Városháztér 20. sz.
művészi kivitelű

fényképek és foto-emailok
készülnek. Mükedvelők részére friss vegyszerek és száraz lemezek kaphatók.

— Itt a tavasz! Minden, a mi él, kezdi levetni rideg köntösét. Fű, fa virág színes pompába öltözve fürdik a napsugárban. Fényárban uszik minden, a mi csak létezik, itt az Ávas alatt, a Szinva és Sajó kies völgyében. Ámde minden fény sugar megörökíti az a fényes kirakaton, mely Szántó Mór pomnpában csillogó üzletét jelzi. — A fény és pompa csalogat, hívogat és így nem lehet csodálkozni azon, hogy öreg és ifju, gazdag és szegény csak a Szántó Mór üzletébe siet, hogy tavaszi ruhaszükségletét megvásárolja. Miért igyekszik mostan mindenki oly rohamos lépésekkel a Szántó Mór üzletébe? Azért, mert abban az üzletben magyar gyárak szövetéből annyi rengeteg öltöny van összehalmozva, hogy ott mindenki megtalálhatja és kiválaszthatja azt, a mi szemnek, szájnak tetszik. De nemcsak kiválaszthatja, hanem meg is veheti mesés olcsó áron, — a mitől soha el nem tér, — hogy, „a ki készpénzen vásárol, ne fizessen nagy árat.” Nem is bánta még meg meg soha senki, a ki hozzá ment vásárolni. Azért atyámfia, a ki még tavaszi ruha dolgában szükkölködöl, csak siess, rohanj Szántó Mór üzletébe, ha ott vásárolsz, nem fogod megbánni.

Férfiaknak ingyen!!

olyan új találmány orvosságot, mely az elvesztett erőt újra meghozza. Próbacsomagot s egy száz oldalos könyvet postán, jól becsomagolva, ingyen kapják mindazok, a kik érte irnak. Ez a legbámulatraméltóbb csodaorvosság, mely megmentett ezeket, a kik fiatalkori kihágások folytán nemi bajokban, szifiliszben, valamint elvesztett férfierőben szenvednek. Ez okból elhatározta az intézet, hogy egy ingyen csomag orvosságot magyarázó könyvvel együtt mindenkinek ingyen küld. Ezzel a házi orvossággal a baj otthon gyógyítható s mindazok, a kik a fiatalkori kihágásokból származó nemi

bajokban szenvednek, otthon gyógyíthatják magukat. Ez a gyógyszer közvetlenül azokra a szervekre hat, a hol a megerősödés szükséges, csodálatos eredménytel gyógyítja az évek óta tartó betegségeket. Öreg, fiatal egyaránt irhat a State Medical Institute-nak az alant jelzett címre, a honnan a csomagot rögtön elküldik. Az intézet leginkább azokat akarja megmenteni, akik kezelés özljából az otthonukat nem hagyhatják el. A próbacsomag megmutatja, hogy mily könnyen gyógyíthatók ebből a rettenetes bajból otthon. Az intézet kivételt nem tesz. Mindenki irhat érte bárholon magyarul, mire titoktartás mellett, postafordultával egy ingyen csomag orvosságot kap magyarázó könyvvel együtt. Irjon még ma. A csomag oly szépen be van csomagolva, hogy tartalmát senki sem fogja megtudni. A levelet így kell címezni: State Medical Institute, 71 Elektrom Building, Fort Wayne, Ind. Amerika.

A levelek mindig bérmentesítendők.

A szerelmes boszúja.

Hej, szép leány volt Vadász Vékás Julcsa, a legszebb valamennyi közt. Csak volt mert ma már menyecske s ha még mindig szép, úgy most a menyecskek közt a legszebb.

Ezt mondta, ezt beszélte Vadász mindenki: öreg, ifju és gyermek. Mit mondhatott akkor az, a kinek lelke beleveszett annak a két fekete szemnek tenger mélységébe? Milyenek láthatta az, a ki csókot lophatott azokról a picziny, eper-piros ajkakról? A kinek nyaka köré fonódott az a két alabástrom kar szeretettel, szerelemmel: akinek a csókja rózsát fakasztott a leány gyönyörű barna arcán? Mit szólhatott a Mikló gyerek, a kinek annyiszor sugta a szerelmes leány a fülébe:

— Szeretlek!?

Mit szólhatott, ugyan mit szólhatott?

Mit mást, mint:

— Szeretlek, elveszlek!

* El is vette. Szerdán volt az esküvő, a lakadalom.

A fél falu be volt invitálva a mulatságra, s halommal állt az asztalokon az enivaló, folyt a bor, szólt a muzsika, rakták, rakták a csárdást. Jó kedve volt mindenkinek, csak a menyasszony ajakai körül látszott egy-egy halvány vonás, mely szomorúságról tanuskodott.

Sokan észrevették azt, s csodálkoztak rajta, mert tudták, hogy vőlegénye iránt határtalan szerelemmel viselték. Mi okozhatta hát mégis, hogy az a két oda nem illő vonás lidérczként ráült azokra az eper ajkakra?

Mi? A szíve. Igen mert a mily szép volt a leány külsőleg, ép oly, vagy talán még szebb volt belsőleg. Igazán érző szív, mesés jellem, jóság, ezek jellemezték a leányt.

Még azon a napon, mely örökre egyesítette szíve választottjával, szerelme tárgyával, sem feledkezhetett meg egy szegény fiúról, Erdey Sándorról, ki őt reménytelenül szerette s kit kénytelen volt elutasítani.

S mit tett az a bolondos fiu? Össze akarta egy golyóval zuzni a szívet, öngyilkosságot kísérelt meg meg. Nem jól talált. Az a golyó, mit szívének szánt, épen hagyta azt, legfeljebb vad féltékenységet s még örültebb szerelmet oltott bele.

S Vékás Julcsa tudta azt, hogy az a golyó az ő iránta érzett reménytelen szerelem által összetört szívének volt szánva.

Ez a gondolat idézte ajakai fölé azt a két vonást...

A menyasszonytánczot járták már, midőn a tánczolók között megjelent egy halvány arc, s a tűzben égő szemekkel nézte a tánczó menyasszonyt.

Erdei Sándor volt az, a ki pedig az ő szomorú arcával, meg sem volt tán hiva a vigáság tanyájára.

— Vajjon mi hozhatta ide? — kérdik egymást egymást a vendégek.

Megmondta ő maga.

— Még egyszer az életben akarok egyet tánczolni a menyasszonnyal.

Megengedték neki.

Reszkető karokkal ölelte át a szép menyasszony karcsu derekát, s oda szoritotta féltelen dobogó szívére, belenezett azokba a szép fekete szemekbe, melyekből most igazi

szomorúság, valódi bánat sugárzott elő — s úgy tánczolt vele.

A körülállók bizonyos félelemmel, s késszen mindenre, nézték a tánczot, hogy meggátolhassák a Sándor gyereket, ha rossz szándéka volna.

Hagyjátok el jó emberek, nem bánt már Erdei Sándor senkit. Leigázta, megigézta azt a menyasszony szomorú, részvétet tükröző tekintete úgy, hogy ő kelne védelmére annak, ha valaki bántani merészelné.

Mikor vége lett a táncznak, Erdei Sándor közé vegyült a lakodalmas népnek.

Egyszer aztán eltűnt onnan. Pár embernek feltűnt, de nem igen néztek utána.

— Jobb, ha nincs itt. Mondogatták. Pedig jó lett volna utána nézni, hogy hova lett a fiu és mit csinál.

Azoknak, kik az ablaknál ültek, feltűnt, hogy kint egyre jobban világosodik, s hogy olyan különös, sárgás fény borítja az udvart és a szomszéd házat.

Addig gondolkoztak rajta, hogy mi lehet az, míg egyszerre csak behatolt a zajba a közeli torony harangjainak vész jelző bugása.

Egy pillanat alatt talpon volt mindenki s egyszerre üres lett a szoba.

Tűz volt. A ház végéhez épített istálló állott lángokban, melyből rémesen hangzott ki a lovak nyerítése s a tehének félelmes bőgése.

Az oltáshoz látott mindenki. Ember és víz volt elég s így megmentették a lakóházat.

— Ki tehette ezt? kérdezték egymástól az emberek.

Ki más, mint Erdei Sándor...

Vasra verve szállították be Erdei Sándort a csendőrök a kir. járásbíróshoz, hol most vizsgálati fogságban ül, s ki tudja, látják-e még Vadászon valaha? ki tudja, látja-e még ő is egyszer Vékás Julcsát, akinek a lakodalma ilyen illuminációt csinált? Aligha, mert a büntető törvény súlyosan bünteti a gyújtogatást.

Vagy talán élve akarta eltemetni magát? Lehet, mert nem tagad, beismer — magára vesz mindent, s egyedüli védelme az:

A szerelem elvette az eszemet!

CSARNOK.

Az emberi megismerésről és tudásról.

— Irta és a miskolci közmívelődési egyesület április 20-iki ülésén felolvasta Bihari Ferencz. —

9.

Nem fejezhetem be értekezésemet a nélkül, hogy meg ne emlitem az emberiség bizonyos töredékének buzgólkodását a tekintetben, mely az anyag és szellem egymáshoz való közeledését czélozza. Korunkban már igen ismeretes, elterjedt, sőt ijesztve kísértő foglalkozás a spiritizmus nevet viselő szellemidézés. Akadnak ugyanis egyének és szervezett társulatok, a kik arra vállalkoznak, hogy meghalt emberek szellemének köztük való megjelenésén, vendégszereplésén fáradoznak, azonban ez a vállalkozás többnyire a törvényszék vizsgáló bírāja előtt éri el megérdemelt kudarczát. A spiritizmus, bárha homályos és kétes valami is, a tudásvágyon alapul. Bebizonyítja azt az óhaj, hogy a tulvilágról ha nem is sokat, legalább egy kis darabkát megismerhessünk. Mert boldogtalan az ember, ha az örök elenyészés gondolata út sátrat fejében és inkább szereti a titokzatos ábrándot, mint a szürke, materiális igazságot.

A spiritistikus tanok szerint az anyagnak és szellemnek egymással való találkozása csak alkalmas medium közvetítésével történhetik, midőn a szellem megjelen és nézeteit írásban, vagy a medium ajkára csalt.

szavakban, vagy szeszélyes képekben adja a beavatottak tudomására. A jámbor hétköznapi ember természetesen nem ad hitelt a szellem ezen alchimistáinak, melynek tanai az anyag és szellem, a tömeg és erő törvényeinek ismerői előtt humbugok, világszalók. A medium többnyire és a példák tanúsága szerint eddigelé mindig egy beteges, ideges személyiség, a ki öntudatosan vagy öntudatlanul a saját maga gyöngéledő idegeinek és képzelődő agyának szüleményét hirdeti a szellem megnyilatkozásával. Állíthatjuk, hogy a spiritismus rejtélyének megfejtése, illetőleg a medium viselkedésének megvizsgálása törekvő és magasztos orvosi tudományunk ressortjába tartozik és az ő hivatása eldönteni a valót — és az analysis valószínűleg azt a felfedezést fogja tenni, hogy a szellemeknek tulajdonított nyilatkozatok és jóslatok csupán a medium beteg lelkének halvány tükröképei. Adja isten, hogy ez emberiség eme kóros állapotából minél előbb felépüljön!

Ezzel befejeztem mai fejtegetésemet. Olyan vagyok, mint a virágok illatától mámoros pillangó, szeszélyes röpüléssel jártam be a tudás virágos kertjét és egy tarka bokrétaba kötözöm botanikus kirándulásomnak eredményét. Célomat megvalósultnak látom, ha ezt a bokrétaba a mélyen tisztelt közönség keblére tűznöm sikerült, ha t. i. fel tudtam kelteni a gondolatokat, melyek a mindennapi élet niveauja fölé emelnek.

Kimondom végső tételként, hogy azok a dolgok, melyek az emberi tudás körének keretén belül esnek, a maguk abszolút mi-voltukban megismerhetők. Érre nézve tartós és lelkes munkára van szükségünk, oda kell fejleszteni érzeinket és műszereinket, hogy a természet kincses házába behatolhassunk. Nem szabad elcsüggednünk, ha látszólag legyőzhetetlen akadályok állnak elutunkat, nem szabad elveszteni reményünket, ha hosszas bolyongás után is csak oda érünk vissza, a honnan elindultunk, hanem lankadatlan erélylyel kell a tudás után futnunk, mert egykoron elérjük a kitűzött célt és kell, hogy lelkünk mélyébe hangozzék a költő ihlett szellemének ama dicsőséges igéje:

„Mondottam ember, küzdj és bizva bizzál!”

(Vége.)

A vonatok érkezése Miskolcra.

Nap szaka	Óra	Percz	A vonat neve	Honnan?
Éjjel	12	20	sz. v.	Kassa
	12	30	sz. v.	Ujhely
	1	26	sz. v.	Budapest
	1	58	sz. v.	Kassa
	2	17	gy. v.	Kassa (jun. 15-től)
Délután	2	34	gy. v.	Budapest (jun. 15-től)
	3	—	sz. v.	Budapest
	6	05	v. v.	Budapest
	6	32	T. sz. v.	Forró-Encs
	6	12	T. sz. v.	Szerencs
Este	7	25	T. sz. v.	Bánréve göm. p. u.
	7	59	v. v.	Torna göm. p. u.
	9	16	sz. v.	Bánréve, Dobsina
	9	25	gy. v.	Ujhely
	9	31	gy. v.	Kassa
	10	43	gy. v.	Budapest
	12	27	sz. v.	Debreczen
	12	32	sz. v.	Budapest
	1	40	sz. v.	Fülek göm. p. u.
	1	33	sz. v.	Budapest
Este	2	56	sz. v.	Ujhely
	3	16	sz. v.	Kassa
	5	42	gy. v.	Kassa
	5	52	gy. v.	Ujhely
	5	50	sz. v.	Fülek göm. p. u.
Este	6	20	gy. v.	Budapest
	7	43	v. v.	Torna göm. p. u.
	8	55	thv. sz.	F.-Abonyból (új vonat)
	10	10	sz. v.	Fülek göm. p. u.

A vonatok indulása Miskolcra.

Nap szaka	Óra	Percz	A vonat neve	Hová
Éjjel	1	—	sz. v.	Budapest
	2	15	sz. v.	Kassa
	2	27	gy. v.	Budapest (jun. 15-től)
	2	39	gy. v.	Kassa (jun. 15-től)
	2	42	sz. v.	Budapest
Délután	3	24	sz. v.	Ujhely, Debreczen
	3	37	sz. v.	Bánréve göm. p. u.
	3	45	sz. v.	Kassa
	7	23	thv. sz.	F.-Abony (új vonat)
	6	29	v. v.	Torna göm. p. u.
Este	6	40	sz. v.	Fülek
	9	38	gy. v.	Budapest
	11	06	sz. v.	Fülek göm. p. u.
	10	55	gy. v.	Ujhely
	11	02	gy. v.	Kassa
Este	12	45	v. v.	Budapest
	1	02	sz. v.	Kassa
	1	37	v. v.	Torna göm. p. u.
	1	54	sz. v.	Ujhely
	3	11	sz. v.	Budapest
	3	26	sz. v.	Fülek göm. p. u.
	3	31	sz. v.	Budapest
	3	53	sz. v.	Debreczen
3	37	sz. v.	Fülek göm. p. u.	
Este	6	02	gy. v.	Budapest
	6	30	gy. v.	Ujhely
	6	37	gy. v.	Kassa
	6	57	sz. v.	Fülek göm. p. u.

Nyiltér.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, kik forrón szeretett nőm elhunytá alkalmából részvétükkel fájdalommat enyhítették, fogadják ez uton legmélyebb köszönetemet.

Miskolcz, 1902. május 26.

Passuth Gyula.

Olesó nyaralás!

Alsó-Hámor község Lilla-Füred nyaraló-telep legszebb helyén

három szobás nyaraló
konyhával, nagy verandával és teljes butorzáttal július 1-től augusztus végéig

90 forintért kiadó.

Czím a kiadóhivatalban.

Hirdetmény.

Felhivatnak a közlegelőre kihajtott állatok tulajdonosai, hogy a megállapított illeteket

1902. június hó 10-ig

okvetlenül befizetni el ne mulasztják, mert jelzett időn túl a behajtás kellemetlenségeinek lesznek kitéve. A befizetés a Mezőgazdák Egyesületében, Palóczy-u. 6. sz. a. esütörtökön és vasárnap esz-közölhetők.

A közlegeltetési csoport elnöksége.

KOROPCSÁK JÓZSEF

márványbánya-tulajdonos, kőfaragó-telepe, sirkő- és butormárványgyára

Miskolczon, Városháztér 18. sz.

Van szerencsém nagykiterjedésű

sirkő- és butormárvány-gyáramat

szives figyelmébe ajánlani, amelyben minden e szakmába vágó munkák, úgymint: **butormárványlapok, mézárszék- és üzleti pult-lemek, falburkolatok, fürdőkádák, kandallók** stb. a legszebb kivitelben és gyorsan készülnek.

Az általam eddig elért nagy forgalom arra készített, hogy ipartelepemet külföldi minta szerint rendeztem be és ezáltal abban a kedvező helyzetben vagyok, hogy a legolcsóbb árak mellett kiváló munkát rendkívül gyorsasággal szállíthatok, úgy, hogy még a budapesti és bécsi cégek sem versenyezhetnek velem.

A n. é. közönség megrendeléseit kérve, vagyok

kiváló tisztelettel **Koropcsák József, márványgyáros.**

Kiadó.

Szentpéteri-kapu 9. szám alatt levő házban az **emeleti utcai lakás**, mely áll: 3 szoba, konyha és hozzátartozókból, ugyanott 1 **üzlethelyiség** pinézével

azonnal haszonbérbe kiadó.

Fenti sz. alatti ház, mely 10 évig adómentes, **örök áron is eladó.**

Mátyás király-utca 78. sz. a. ház szintén

eladó!

Értekezhetni ifj. Markó Pál borkereskedésében.

SZELENYI és TÁRSA MISKOLCZ

Ajánljuk
a legdivatosabb anyagokkal
dúsan feszerelt
KÖNYVNYOMDANKAT
könyvek,
hirlapok, táblázatok,
falragaszok,
hivatalos és magán
nyomtatványok
családi értesítők stb.
ekészítésére.

Széchenyi-utca 34. szám.

Könyvnyomda ≈
 ≈ **Könyvkötészet**
Doboz-gyár ≈

Pontos kiszolgálás. ~ Elegáns kiállítás.

Könyv- és hirlap-kiadó vállalat.

A „SZABADSÁG“ kiadó-hivatala.